

[Gudme.]

men det kan desværre også skyldes, og skyldes nok i særlig grad, den grænse, som er blevet fastsat i 1969, hvorefter man kun må have en husstandsindkomst på 25.000 kr., hvis man skal kunne opnå denne særlig billige retshjælp.

Jeg ved ikke, hvordan grænsen virkede i 1969. Jeg tror, de 25.000 kr. allerede dengang var lavt, men i 1974 er det i hvert fald helt ude af takt med udviklingen, og derfor har jeg stillet det spørgsmål til ministeren: kan vi få denne grænse revideret, således at denne retshjælpsordning kan blive effektiv?

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det er mig en glæde straks at kunne give et positivt svar på dette spørgsmål. Jeg er helt enig i, at denne grænse for retshjælp gennem advokater er for lav i dag. Den blev, som det blev nævnt, fastsat i 1969 til 25.000 kr., med et tillæg på 3.000 kr. for hvert barn, og denne grænse er nu klart forældet.

Jeg har derfor den 29. oktober i år nedsat en arbejdsgruppe med den opgave bl. a. at gennemgå de økonomiske betingelser for fri proces og udenretlig retshjælp. Når jeg har valgt denne fremgangsmåde fremfor blot gennem en bekendtgørelse at forhøje grænsen, skyldes det, at en isoleret forhøjelse kun i beskedent omfang vil løse problemerne om den retshjælp, advokaterne yder.

Forholdet er det, at retshjælpsbekendtgørelsen tillige indeholder en anden lige så vigtig grænse, nemlig for den betaling, advokaten får for rådgivningen. Beløbet er 80 kr. pr. sag samt yderligere 80 kr., hvis der samtidig skal skrives stævning, ansøgning om fri proces el. lign. Jeg er helt klar over, at nogle advokater gør et stort og uegennyttigt arbejde i retshjælpssagerne, langt ud over, hvad dette beløb kan betale, men som hovedregel gælder det i dette som i andre af livets forhold, at der er en nær sammenhæng mellem pris og ydelse. Med de omkostninger, der i dag er på et advokatkontor, er det derfor kun en beskedent indsats, man med rimelighed kan forvente for de nævnte 80 kr. En rimelig ajourføring af reglerne om udenretlig retshjælp hos advokaterne vil derfor medføre ikke helt udbydelige udgifter.

I den forbindelse kan man så rejse det

spørgsmål, om vi i dag har en rimelig prioritering mellem udgifterne til udenretlig rådgivning og til fri proces under en retssag. Mens der som nævnt er meget strenge økonomiske grænser for den udenretlige retshjælp, følger justitsministeriets grænse for fri proces grænsen mellem sygesikringsgrupperne, og det vil f. eks. sige, at en forsøger i København med 2 børn vil kunne få fri proces med en skattepligtig indtægt på næsten 100.000 kr. Samtidig er spørgsmålet om den økonomiske grænse blevet aktuelt, fordi sygesikringsgrænserne som bekendt nu foreslås ophævet.

Forholdene er derfor så komplicerede, at jeg har fundet det rigtigst at nedsætte en arbejdsgruppe til at gennemgå dem, men jeg er ganske klar over, at spørgsmålet må klares forholdsvis hurtigt og navnlig ikke kan afvente sygesikringsgrænsens bortfald pr. 1. april 1976. For at muliggøre en hurtig afslutning på gruppens arbejde har jeg derfor i kommissoriet præciseret, at arbejdet skal ske inden for rammerne af den gældende lovgivning, der er vide nok til at muliggøre en rimelig løsning.

Gudme (RV):

Jeg kunne jo følge den forrige spørgers, hr. Holtens, eksempel og nøjes med at udtrykke min tilfredshed i et enkelt ord, men jeg vil dog gerne føje til, at jeg synes, det er overordentlig prisværdigt, at ministeren direkte har nedsat en arbejdsgruppe for at bearbejde dette spørgsmål.

Jeg skal da ikke nægte, at jeg også synes, det er rigtigt, at man ser på spørgsmålet om honoraret. Min egen profession ligesom forbød mig at inddrage dette i drøftelsen. Jeg synes, det vigtigste var indtægtsgrænsen på de 25.000 kr., men det er da fuldstændig rigtigt, som ministeren er inde på det, at de 80 kr. for en almindelig konsultation og de 160 kr., når der indgår en ansøgning om fri proces, er udviklingen jo også løbet fra, så jeg imødeser med forventning resultatet af arbejdsgruppens bestræbelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hans Toft* (KF) til justitsministeren:

„Hvilke oplysninger kan ministeren give i anledning af meddelelser i dagspressen om,